

Když se všechno mění, aneb na začátku nové cesty

Kdyby mi před dvěma lety dal někdo nahlédnout do křišťálové koule a já se uzřela ve velkém pokoji s bílým nábytkem, jak sedím za malým stolkem u okna, kterým je vidět na vlastní zahradu, pomyslela bych si, že se dívám do svého snu nebo do svého jiného života.

Dnes už vím, že takové zázračné změny se stávají, když si člověk potřebu změny uvědomí, když si změnu přeje, když v ni uvěří. Najednou se stává možným to, co nás dříve nenapadlo, protože jsme si na to ani netroufli pomyslet. Pak uděláme první krok, a i když je cesta klikatá, plná výmolů a občas se ztrácí v neznámu, každým dalším krokem se čistí, narovná a vede nás dále vpřed za naším snem, který se vlastně stal realitou už ve chvíli, kdy jsme v něj uvěřili.

A nejen to, když už se takto posuneme, když svůj svět změníme, tak on nám na oplátku začne nabízet nové a nové sny, a s každým snem, který se nebojíme následovat, nám přibude odvahy jít za tím dalším. Jsem teď někde na začátku všech těch cest za sny, ze kterých roste skutečnost. Je to současně cesta do sebe a k sobě samé.

Během toho necelého roku v pokoji s malým stolkem u okna jsem došla k tomu, že změna v mém životě musí být celistvá. Že už to ani nejde jinak, že se nemohu, nedokážu vrátit zpátky světa od-do, protože na to ve mně už není volný prostor a nemám na to čas. Rozhodnutí nevrátit se už do práce a zůstat doma přišlo nedávno a zdánlivě nečekaně. Ale kdybych věnovala větší pozornost skutečnosti, že se mi stále obtížněji píší stopětky (105x148), asi bych na to přišla mnohem dříve.

Otevírám se nové etapě svého života. Bude zřejmě ve znamení šití, zahrady, psaní, focení, ale jistě to nevím, protože si přeju nechat vše volně plynout. Potřebuju to tak. Proto se musí změnit i mé psaní. Pravidelné čtvrtetní stopětky skončily, ale nahradilo je „psaní nejen o šití“. Stopětky byly původně určeny jako pravidelné psaní pro Zvířetník a jako takové měly svá omezení. Psaní nejen o šití mi umožňuje podstatně větší intimitu vyjádření a současně mi dopřává možnost konečně propojit své světy, a tak se v mých člancích bude mísit šití se zahradou a s obrázky toho, co mě zaujalo. Články se budou objevovat na mém šicím blogu bezprostředně po jejich napsání a následně budou publikovány na tomto webu jednak proto, že si sem k mému potěšení našlo cestu nemálo čtenářů, ale také proto, že můj web slouží jako archiv mých článků.

Doufám, že se mi můj záměr bude dařit a že se budeme i nadále setkávat buď tady na webu Usazeniny, nebo na mém šicím blogu zde <http://vaverika.blogspot.com/> .

Vave